

**Muzeum Etnograficzne -
Budynek Główny (pl. Wolnica 1)
Dom Esterki (ul. Krakowska 46)**

2013-01-02

Muzeum mieści się w budynku dawnego ratusza miasta Kazimierza, wzniesionego w XV w. w stylu gotyckim, w następnych wiekach rozbudowanego w stylu renesansowym.

W ratuszu prezentowana jest wystawa polskiej kultury ludowej, a w drugim budynku, tzw. Domu Esterki, w pięknie sklepionych XVI-wiecznych piwnicach urządzone są wystawy czasowe. Muzeum powstało w 1911 r. z inicjatywy Seweryna Udzieli – nauczyciela, etnografa-amatora i kolekcjonera, który pragnął ocalić pamięć zanikającej kultury ludowej.

Zbiory, których załącznikiem była kolekcja Seweryna Udzieli, liczą obecnie ok. 80 tys. eksponatów, z których znaczna część pochodzi z końca XIX i początku XX w. Dominują wśród nich kolekcje polskie, ale znaczące są również zbiory z krajów europejskich, głównie słowiańskich, a także pozaeuropejskie, z których wiele ofiarowanych zostało przez polskich podróżników i badaczy. Muzeum posiada również bogate archiwum z wieloma tysiącami fotografii, klisz szklanych, rękopisów i rysunków oraz bibliotekę specjalistyczną, w której wśród ponad 30 tys. woluminów znajdują się również dzieła unikatowe.

Muzeum Etnograficzne dzięki swoim siedzibom, ratuszowi i kamienicy „Esterka”, znajdującym się na terenie dawnego rynku miasta Kazimierza, związane jest z tradycjami tej dzielnicy – w przeszłości w znacznej części zamieszkałej przez ludność żydowską. Według legendy, w kamienicy nazywanej „Esterka” mieszkała niegdyś miłośnica króla Kazimierza Wielkiego, Żydówka Esterka. Natomiast w ratuszu w okresie Rzeczypospolitej Krakowskiej mieściła się otwarta w 1830 r. szkoła ludowa utrzymywana przez gminę żydowską, przekształcona w 1837 r. w szkołę przemysłowo-handlową, osobną dla chłopców i dla dziewcząt.

Na wschodniej ścianie ratusza znajduje się płaskorzeźba upamiętniająca „Przyjęcie Żydów do Polski w średniowieczu”, wykonana w 1907 r. przez rzeźbiarza i malarza Henryka (Herschela) Hochmana (1881–1943). Odnaleziona w warszawskim Muzeum Narodowym płaskorzeźba została wmurowana w 1996 r. przez władze miasta Krakowa w miejsce podobnej (wykonanej przez tegoż artystę, a ufundowanej w 1910 r. przez Krakowską Gminę Żydowską), lecz zniszczonej w okresie II wojny światowej przez Niemców.

Warto też wstąpić do Muzeum prezentującego na wystawie stałej kulturę wsi polskiej, w której Żydzi byli obecni jako karczmarze, sklepikarze, wędrowni handlarze czy rzemieślnicy, pośrednicy między wsią a światem zewnętrznym, dostarczający jej nie tylko niezbędnych towarów, ale także wieści i nowin z daleka.